

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 805
פרשת חזריע-מצורע תשפ"ו

ר"ח	אמ"ח	כ"ח	הדלקת נרות
20:29	19:50	18:36	ירושלים
20:27	19:52	18:53	תל-אביב
20:29	19:53	18:47	חיפה
20:28	19:51	18:53	באר שבע

דבר ראש הישיבה

לשון הרע

פה-סח • תנו-פה • תזריע-מצורע • כל הסיבות להתחזק בשמירת הלשון • בימינו אין צרעת על העור • מקבלים אותה בפנימיות • אז איך נטהרים?

עושה זוכה שיקיפו אותו אורות מקיפים ששומרים עליו, ועל ידי שמדבר לשון הרע גורם לסילוק האורות המקיפין שלו ששומרים עליו, וזו הסיבה שכאשר אדם חולה מחליפים את בגדיו. כך ידוע שדואג האדומי היה בעל לשון הרע, ובגללו הרגו את נוב עיר הכהנים, וגם שאול מת, אחימלך מת, ודואג שאמר מת, שלשה מתים בגלל לשון הרע.

החפץ חיים כותב בספרו שלימוד הלכות לשון הרע צריך להיות במשך כל החיים, ועל ידי כך ניתן לזכות להינצל מלשון הרע. עוד כתב שכל הגלות מגיעה מחטא לשון הרע ששקול כנגד ג' עבירות: גילוי ערויות, עבודה זרה ושפיכות דמים, וכל היציאה מהגלות תלויה בלימוד זה.

על החפץ חיים מסופר שפתח את פיו ואמר לאדם מסוים שישתכל שיש לו את כל השיניים בלי שום חיסרון, שזה דבר מאוד נדיר בגילו. שאל אותו אדם – ומשום מה זכיתם לכך? אמר לו: מאחר ולא דיברתי לשון הרע, לא נפלה לי אף שן. אם יש בעיות וכאבים בשיניים זה בגלל שמדברים לשון הרע ואז נופלות השיניים כמו שכתוב "שיני רשעים שיברת".

משפט שמיימי

אסיים בסיפור ששמעתי על חכם מבוגר שאושפז בבית חולים בעקבות מחלה והרופאים הודיעו שהמצב שלו קשה. בעקבות כך רב בית הכנסת קיבץ את הציבור לאמירת תהלים עבורו וסינגר עליו בדברים, דבר ראשון שאמר שהוא יודע שכל ימי חייו הוא התפלל במניין, הדבר השני שקבע עיתים לתורה ומעולם לא ביטלם, הדבר השלישי שבמשך כל השנים שהכיר אותו לא שמע מפיו לשון הרע.

לאחר מכן החל מצבו להתייצב עד שאחרי שבועיים התעורר לגמרי. וסיפר החכם, שהיה לו מוות קליני, וראה את קהל בית הכנסת בשעה שהתפללו עליו ושסנגרו עליו, וכבר היה דקה אחת לפני שקבעו הרופאים את מיתתו, ואז בבית-הדין בשמים דנו אותו וכף המאזניים של העברות שלו גברו על הזכויות. וכשהרב בבית הכנסת סינגר עליו, בשמים שמעו שהיה מקפיד להתפלל תמיד במניין ואמרו שזה לא מספיק, וכן שהיה קובע עיתים לתורה וגם כן אמרו שזה לא מספיק, אבל כששמעו שמעולם לא דיבר על שום אדם לשון הרע – זה הכריע את המאזניים לזכות והחליטו לתת לו עוד לחיות. ממש כמו שכתוב בפסוק – החיים ביד הלשון...

נחנו נמצאים כיום פחות משבועיים אחרי פסח. ידוע מהספרים הקדושים ש"פסח" הוא מלשון "פה-סח", שבו אנחנו צריכים להתבונן ולדעת איך להשתמש עם הפה. גם ימי העומר בהם אנו נמצאים הם באותה בחינה, כי העומר נקרא "עומר התנופה", מלשון "תנו פה", שצריכים לשמור על הפה בקדושה. ולשם כך מגיעות שתי הפרשות האלו, תזריע מצורע, שבאות להזהיר אותנו על שמירת הלשון ועל עונשו של המדבר לשון הרע.

בעבר מי שהיה מדבר לשון הרע היה נענש בצרעת, וכך היה מגורש מחוץ למחנה. אבל כיום מקבלים את הצרעת בפנימיות, דהיינו אם אדם רואה שאינו יכול ללמוד ואינו יכול להתפלל – זה מגיע על ידי חטא לשון הרע, מאחר שקלקל את הדיבור שלו גרם שמרחיקים אותו מחוץ למחנה, כלומר שלא יכול ללמוד וכו'.

מצורע? תתבודד

בתחילת פרשת מצורע כתוב את סדר תהרת המצורע בזמן שבית המקדש היה קיים, שהיה צריך להביא שתי ציפורים טהורות כשלב הראשון של ההיטהרות, וחז"ל מסבירים זאת במדרש: "בוא קלניא ויכפר על קלניא" – תבאנה הציפורים הקולניות ויכפרו על המצורע שדיבר בקול מה שלא היה צריך. כיום אין לנו בית מקדש, והתיקון הוא באותה בחינה: על ידי שמדברים דיבורים טובים של תורה ותפילה ושירה מתקנים את הדיבורים הלא טובים. שתי הציפורים הטהורות מגיעות מהספירות "נצח והוד" שמשם מקור השירה ונגינה כמוזא בליקוטי מוהר"ן (תורה ג') בשם הזהרה הקדוש; על ידי שירות ותשבחות האדם מתחיל לתקן את עבירותיו בלשון הרע, ועל ידי כך זוכה שיחזרו לו המוחין.

ואפשר לומר שכל מה שזורקים את המצורע מחוץ למחנה הוא כדי שידבר דיבורים של תורה ותפילה, נותנים לו לעשות התבודדות... ולכן מי שמרגיש שלא נפתח לו בעבודת ה', ומבין שזה בגלל שדיבר לשון הרע, יתחזק בעניין ההתבודדות, כי בכך עושה תיקון לדיבורים הלא טובים שדיבר.

אין כאבי שיניים

בספרים הקדושים האריכו בחומרת חטא הלשון. מובא בשם רבי פנחס מקוריץ שעל ידי המצוות שאדם

מקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

מתנת ליל הסדר

פי 500 מגערות

הסיפור הזה מופלא ביותר על אהבת תורה של ילדה קטנה ועל השכר שזכתה בשל כך, אבל מבחינתי עיקר הסיפור הוא תגובת האב החכם, שלא איבד עשתונותו ולא החל לצרוח מאימה על בתו שבילל הסדר מוציאה עוגה חמצית ומתפוררת... הרי זו תגובה די טבעית אף לילד שרק מספן את ניקיון הבית וסידורו במשך כל ימות השנה!... אבל האב החכם שלט ברגשותיו, לא רק שלא צרח והרס אלא מינף את האירוע להעצים את ביתו הקטנה והתמימה, ואת שכרו הוא קיבל בדמות חתן מיוחד ונפלא: רבי משה פיינשטיין.

אמנם אנחנו כבר אחרי פסח, אבל הסיפור הזה הוא סיפור של כל הורה כל השנה. לצערנו, רוב ההורים (ובתוכם אני...) מתנהגים בצורה שונה מאוד מהמעשייה הנ"ל. כשהילד מספר או עושה איזה מעשה טוב אנחנו מגיבים באיפוק, בהמהום קל או בעפוף עם הפה, ועוברים לסדר היום. אבל כשהילד עושה איזה טעות – ולא משנה אם הטעות הייתה ללא כוונת זדון, אלא אדרבה הוא התכוון להיטיב אך טבעם של קטנים שטועים – אנחנו מדדקים במלא פה וצורחים על הילד שבסך הכל טעה וכוונתו הייתה טובה. אתם יודעים מה, לו יהיה שבאמת הילד "פשע" בזדון, לפחות לא נצעק עליו יותר ממה שאנחנו מחמיאים לו! הרי מידה טובה כפולה פי חמש מאות ממידה רעה!

הרווחתי יותר מ-200 ש"ח

עלינו להפנים שנפשו של הילד רכה ועדינה וצריכים ללכת אתה בכפפות של משי! הייתי עד למעשה נחמד, כשחברי, שהוא מחנך דגול בפני עצמו, שלח את ילדו עם שטר של מאתיים ללקנות מוצר בחנות, וכעבור מספר רגעים חזר הילד בנכון באמרו שהכסף נאבד...

המתנתי לתגובת האב, והוא לא התבלבל: הוא הוציא שטר חדש של 200 ₪, ואמר לילד בחיוך לך ותקנה את מה שביקשתי. לאחר מכן הוא פנה אלי ואמר לי את המשפט הבא: שים לב, אם אצעק עליו על השלומיאיות שלו וכו', לא רק שלא הייתי מרווית, אלא שהייתי צריך להוציא הרבה שטרות של 200 ₪ לטיפולים רגשיים עבור הילד... כעת רק הרווחתי את ביטחוני העצמי של הילד... הורה נכון צריך להסתכל על כל דבר שהילד עושה בפרופורציות נכונות, ובפרט אם זה קורה בתהליך של עשייה חיובית: להסתכל בצורה הנכונה, ולהשתדל למנף כל דבר להצלחה וכיוון חיובי.

היה זה לפני כמאה שנים. במקום נידח התגוררה לה משפחה יראה ושלימה אבל ענייה מרודה. בכל ימות השבוע הילדים אכלו הילדים רק לחם צר, ולכבוד שבת הייתה "תוספת משמעותית": חתיכת עוגה פשוטה שפיארה את השבת.

בחור חמד גדל בבית דל זה, אשר זכה לקיים את הנאמר "היזהרו בני עניים שמהם תצא תורה" בהמיתו את עצמו באוהלה של תורה בשקידה נפלאה.

לאותו בחור הייתה אחות קטנה, שלמרות צעירותה היא עקבה בקנאה ובהערצה אחר אחיה, מסתכלת עליו בעיניים בורקות כשהיה אומר דברי תורה על השולחן ומכבדת אותו בכל לילה.

"החמיצה" את ההפתעה

ליל הסדר. אבא ישב בראש השולחן הדל בלב נרגש ושמח, והבחור היקר לא איכזב, הוא החל לומר פנינים וחידושים על ההגדה, ממש שפתיים ייסק. אחותו הקטנה מסתכלת בעיניים בורקות ובולעת כל מילה למרות שאיננה מבינה דבר, וכשגמר היא יצאה בהכרזה: יש לי הפתעה מיוחדת במינה שהכנתי במיוחד עבור תלמיד חכם כמון!

כולם הסתכלו: מהי ההפתעה שהקטנטנה הכינה לאחיה?

היא לקחה את אחיה לחדרה, שם הוציאה מפיון בלוי אותו החלה לפתוח בזהירות, וכעבור שניות אחדות היא מביאה לאחיה את המתנה המיוחדת: כן, ניחשתם נכון, הילדה הקטנה חסכה מפיה את התוספת המיוחדת של שבת – חתיכת עוגה, שהייתה כל עולמה – בשביל לתת לאחיה התלמיד חכם לאות הערכה על השקעתו בלימוד התורה הקדושה.

האב שראה וגם הבין את הסיטואציה, לקח את בתו, חיבק אותה בחום ואמר לה כשדמעות נוצצות בעיניו: "אני כל כך מתרגש ומעריך את אהבת התורה הנפלאה שמקנת בתוכך, לוותר על העוגה ולשמור אותה במסירות נפש עבור אחיך, זהו דבר נדיר ונפלא וכולי הערכה למעשך הנפלא". האב לקח נשימה והמשיך: "אבל בתי היקרה, כעשוי זה פסח ואסור לנו לאכול חמץ, ולכן אנחנו נכסה את העוגה בכלי עד אחרי החג..."

עברו שנים מספר, ואותה ילדה גדלה וזכתה להיות מחברתו של גדול הדור רבי משה פיינשטיין זיע"א!

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמגורנו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ד ודין ראש שיבת נחלי נצח)

כשאינ שום תקווה

רגל ועד ראש – לא?

...

אויש. איך לא הבנתי? רואים שאני עדיין לא ברסלב'ר מושלם.

הרי ברור שאם הצרעת פרחה על כל גופי זה אומר שכל-כולי תחת שליטת הטומאה וסטרא-אחרא, דווקא אז השם מתגלה ומושיע, כי אם לא יעזור לי הרי שאובד לגמרי מעם ישראל!

אם הגעתי לכזו דרגה תחנתונה שברור לי שעוד שנייה אני בתהום, השם מתגלה לתוך מצרים כדי להציל אותי ברגע האחרון, כי אם לא עכשיו אימתי.

...

יש אנשים שלא מבינים את גדלות השם. יש להם מושגים של בני אנוש והם מעתיקים זאת אל הקב"ה. הם לא יודעים שהבורא הוא אינסופי כפשוטו, כשאומרים שהוא רם ונישא הכוונה באין קץ! כמה שתשובו שזה-זה – זה-לא-זה.

כשאתה חושב שהגעת למדרגה ענקית, תדע לך שיש עוד מיליארדי מדרגות אינסופיות מעליך ואין לך סיבה כלשהי כדי להתגאות.

ומאותה סיבה בדיוק תבין שהשם נמצא בכל המדרגות בעולם. שלא תגיד שיש לו שיעור עד להיכן הוא יורד, זהו, כאן כבר מדי טמא, מדי מטונף בשביל שכניתי בכיכול... טעות! השם הוא אינסופי, ונמצא בכל מקום כולל המדרגה התחתונה ביותר. ולכן, גם אתה מרגיש שהגעת למקום נורא ואיום – השם איתך, ואדרבה, ייתכן שעוד שנייה הוא יופיע עליך בזוהרו ויוציא אותך, כמו שכתוב בשירת האזינו, שכאשר הבורא יראה כי אזלת-יד ואין מי שיעזור – הוא יקום וישיע את ישראל וְיָרֵאֵה כִּי הוּא, הוא היחיד ששולט!

(ליקוטי הלכות הל' שילוח הקן ג אות יא)

אני כל כך נגוע בעוונות עליהם באים נגעים, די-מסתבר שמכף רגל ועד ראש אין בי מתום. אז מה, הצרעת תתפשט על כולי - ואהיה טהור?

תמיד ידעתי שלא כדאי לדבר לשון הרע, היו כאלה שטרחו גם לסתום אזניהם כשרק התחלתי לדבר מטעם "חזקה" שודאי אדבר לשון הרע, אבל רק השבוע התחלתי באמת לפחד מזה, כשהתחלתי לדמיין מה יקרה לי אם בית המקדש ייבנה היום, כמו שאני מקווה.

אני בטוח שהראשון שכל הכהנים יבואו להתאמן עליו הלכות נגעים יהיה אני. כולם יהיו בטוחים שיש לי לפחות עשר-עשרים פְּרָעוֹת מכל הסוגים. והם יטמאו אותי מיד כמובן, והאמבולנס המיוחד ייקח אותי ביללות סירנה אל ליד בית הקברות, שם אקרא בקול "טמא טמא" לכל מי שיתקרב אליי, ואחכה עד שהכהן יבוא שוב לבדוק אותי.

בשביל מה?... אין לו עבור מה לבוא... אני בטוח שכל כך יהיה קשה לי לעשות תשובה שאין סיכוי שתון שבוע אתרפא... המקסימום שיקרה כעבור שבוע זה שהצרעת תגדל עוד יותר כדי להגדיר עד כמה אני גרוע, אולי אפילו תתפשט על כל גופי מרוב שאני טמא, ואז אפילו לא נצטרך כהן שידגיר אותי כמצורע, כל רואיי יכיווני שאני טמא... אופס. טעות.

אני משער שהיו לי עוד טעויות בדמיונותיי אותם רשמתי לכם בשורות הקודמות, אבל טעות כזו גסה! אם הצרעת תתפשט על כל גופי הרי אהיה טהור לגמרי! כך כתוב בפסוק מפורש בפרשה.

אבל ברור לי שזה מה שמגיע לי, צרעת על כל איבר מגופי! אני כל כך נגוע בלשון הרע ובשאר 6 העוונות עליהם באים נגעים, די-מסתבר שמכף רגל ועד ראש אין בי מתום. אז מה, הצרעת תתפשט על כולי – ואהיה טהור?

איך יכול להיות שאם איבר מאבריי לא יהיה נגוע [ברוחניות ובגשמיות] אהיה מצורע, ואם כולי נגוע מכף

לצעירי הצאן

צא לשדה

המצרע היה צריך להביא צפורים קולוניות שיכפרו על שדבר בקול מה שלא היה צריך. ולכן זורקים את המצרע מחוץ למחנה, כדי שיעשה התבודדות וידבר דבורים של תורה ותפלה, כי על ידי שמדברים דבורים טובים מתקנים את הדבורים הלא-טובים...

מתוך מאמר ראש הישיבה

פחדים הפוכים

245 שנים לפטירת רבי שמעלקא מניקלשבורג זצ"ל • שב"ק א' אייר תשפ"ג - א' אייר תקל"ח

עוד בזה העולם, עליי לאסוף זכויות רבות ולתת צדקה בכל כוחי כדי לשגר לעולם העליון זכויות רבות ככל האפשר".

פסוק מפתיע. צילום רבי רבי שמעלקא

חיך רבי שמעלקא: "אני רואה שלשניכם יש פחדים הפוכים. זעלמיל מפחד שמא לא יחיה חיים ארוכים ולא יספיק לאסוף מצוות, ורעהו מפחד שמא יאריך ימים מעבר לגיל 65.

"אני פוסק, שהאח יחל לתמוך באחיו בנתינות שיש בהן ממש, והבעל יתן לאשתו ממון בהרוחה לצרכי הבית. ובאשר לפחדים שלכם: אתה זעלמיל תחיה הרבה ותוכל לאסוף עוד הרבה מצוות, שהרי נאמר "אורך ימים בימינה". לעומת זאת אתה – לא תחיה כל-כך הרבה, וממילא יש באפשרותך להפריש גם לאחריך"...

(מקור: "שרפי קודש" - סיפורים מפי ה"אמרי חיים" מויז'ניץ)

רבי שמואל שמעלקא הלי הורוויץ מניקלשבורג זצ"ל

נולד: תפ"ו, טשורטקוב שבגליציה.

מרבנות: המגיד ממעריטש.

רב ומורה: שימש ברבנות קהילות ריטשוואל, שינאווא, ולבסוף ניקלשבורג.

מתלמידיו: רבי משה לייב מסאסוב, רבי מנחם מנדל מרימנוב, המגיד מקוז'ניץ, ה'חזקה' מלובליץ ועוד הרבה. נפטר: כבן 52 [כשמואל הנביא, ששמו כשמו].

המהרש"ם מברעז'אן כתב בספרו, שהרבי ר' שמעלקא אמר פעם לתלמידיו שמי שלא התפלל "אהבת עולם" או "אתה חונן" כוונה לא יוכל באותו היום לחדש חידוש אמיתי. העז אחד התלמידים את פניו ואמר: "אני לא כיוונתי היום, ולמרות זאת חידשתי חידוש נפלא ואמיתי". ביקש רבי שמעלקא לשמוע את החידוש, ותיקף סתר אותו מכל וכל...

ה אדם שנכנס אל הרב היה רזה ושדוף כשבעת הפרות בחלום פרעה. עיניו הגדולות התעגלו ובלטו על רקע פניו המצומקות והפיקו חכמה יהודית וגם עצב וצער: "רבי, אני יודע שאסור לדבר לשון הרע, ובטח לא על אחי ובשרי, אך נראה לי כי הדברים יהיו לתועלת, הגיעו מים עד נפש!".

פניו של רבי שמעלקא השתתפו בצערו של העני שהמשיך ואמר: "רבינו יודע כי עושה אני לפרנסתי השתדלויות רבות, ולמרות זאת נזקק אני לחסדי הבריות שגם הם לא מספקות את צרכיי. האפשרות שנתורה לי היא לפנות אל אחי ובשרי שגר כאן בניקלשבורג ולבקשו שיעזרני להאכיל את משפחתי ועולי, אך הוא מקשיח את ליבו. הוא מעניק לי מפעם-לפעם נתינה זעומה ומתרץ את עצמו שאין לו כסף מיותר. אמרו נא אתם, כרבה של העיר, האם כך אמור אח לנהוג עם אחיו?".

רבי שמעלקא נאנח וציווה את העני להכניס את השמש למען יצווה עליו לקרוא לאח הסורר שיסביר את מעשיו.

בתוך כך נכנסה הבאה בתור אל הרב. "מה בפיך?" שאל רבי שמעלקא כשעיניו מושפלות.

"אני אשתו של זעלמיל הזגג, ובאתי להתייעץ עם הרב בבעיה ששנים רבות מעיקה עלי."

"בעלי מבוקש מאוד למלאכתו על ידי תושבי העיר, כספים רבים נכנסים אל ידו כתמורה לעבודתו, אך ידו מחוררת היא; חלק מהכסף ניתן לנוקמים עוד לפני שהוא מגיע הביתה, וגם כשאני מבקשת כספים לקניות או לצרכי הבית הוא מעניק לי פרוטות מעטות, את השאר הוא משאיר לאנשים מסכנים יותר מאיתנו. אינני יודעת מה לעשות; האם אכן הוא צודק? קשה לי לחיות בצורה מצומצמת שכזו, גם אם הכסף מגיע למטרות טובות ונעלות"...

הרב השתאה לשמוע את דברי האשה, ובתוך כך נכנס השמש. "לך נא" אמר הרב, "קרא הנה את אחיו של היהודי שהיה כאן מקודם, וכן את זעלמיל הזגג. ברצוני לדבר עימם מספר מילים".

...

עברו כמה דקות והשניים ניצבו לפני רבי שמעלקא ביראת כבוד.

רבי שמעלקא פנה את האח שמתעלם ממצוקתו של אחיו: "האם אחיך צודק בתלונתו עליך באומרו שאינך תומך בו כספית כפי שמצבר מאפשר לך?".

"מאפשר לך?" הא? רגז האח. "מה, הרב חושב שהכסף אצלי רום כמו מים? הוא סתם עני נרגן שלא מחשיב את מה שאני נותן לו. אינני יכול לקחת אותו ואת משפחתי על צווארי וארנקי! מה אשמור לימי זקנותי, שכבר לא אוכל לעבוד ואצטרך להשתמש בחסכונותיי? לא נראה לי שאוכל לעבוד אחרי גיל 60 או 65, ואם אחיה עוד 20 שנה לאחר מכן, מי יפרנס אותי אז? אני חייב לשמור כסף בצד לימי הזקנה, אינני יכול לתת את כל כספי לאחי השלומיאל!".

רבי שמעלקא נאנח ופנה לזעלמיל: "ואתה, למה אינך נותן לאשתך כסף ברווחה כפי שהתחייבת לה בכתובתה?".

זעלמיל השפיל פניו ונענה בקול שקט: "אני מצטער, אבל עלי לשמור קצת כסף לעולם הבא. הרי החיים קצרים, איש לא יודע את עיתו, אינני יודע כמה נשאר לי

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו כעשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לצינור

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

אך כסף מאוד חסר להם. בניך לעומת זאת, לא יקנו ספרים אם לא תוריש להם”...

...

מנהגו של רב אחד היה לתת תעודת הוראה לכל מי שנבחן אצלו וידע מעט את ההלכות, אך הבחינה היתה מותנית בתשלום מראש של עשרה זהובים.

בחור תלמיד חכם נסע אליו להיבחן, אך משלא היו בידו עשרה זהובים שילחו הרב ריקם.

משחזר שאלוהו אם קיבל תעודת הוראה, והשיב בשלילה. משתמהו סובביו על כך, נענה: “אני ברוך השם למדתי שולחן ערוך” “יורה דעה” ובקי אני – כמו שאומרים – בכל הנקודות. רק שהרב הזה דורש שיהיו בקיאים גם ב”נקודות הכסף”, ונקודה זו היתה חסרה לי”...

ס יפר הרב אידלשטיין זצ”ל רבה של רמת השרון, שפעם הלך לבקר צדיק נסתר כלשהו והוא התאונן לפניו שלאחרונה הרבה באים אליו ומבטלים את זמנו. “נראה לי” אמור אותו צדיק נסתר, “שאשלח אליך חלק מהבאים אליי, את כל אלה שבאים בלא פדיון”...

וסיים הרב איידלשטיין: “והוא באמת קיים את דברו”...

...

אל ה”חפץ חיים” הגיע יהודי שבא להראות לו את הצוואה שכתב: את כל ספריו הקדיש לשיבות, ורק את הכסף המזומן הותיר כירושה לבניו!

עיין החפץ חיים בצוואה והגיב: “היית צריך להפוך את הסדר. לשיבות יהיו מספיק ספרים גם בלעדך,

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

אש להבה

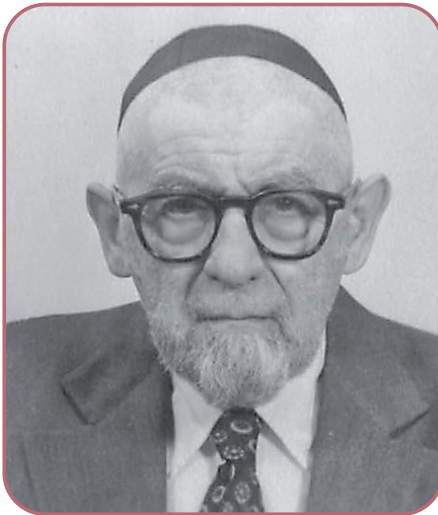
על שנותיו באומן ובקיבוץ הקדוש, מייד היה נדלק כמו אש להבה”.

רבי יצחק מנדל היה איש שיחה וסיפור, וידע להעביר את הדברים בצורה חווייתית ממש עד שגורם היה לשומע להרגיש כאילו הוא עצמו נמצא שם. היה זה החסיד ר' שלמה קאוולער מצפת, שהיה כבר זקן מאוד, וכששמע את הסיפורים מעדות מכלי ראשון על אומן, נאנח ואמר: “אני מוכן למכור את התכריכים שלי, כדי לנסוע לאומן!”...

“אני נזכר בסיפור שסיפר לי רבי יצחק מנדל לפני שנים רבות”, אומר רבי נתן. “שנה אחת, שני סוחרים חסידיים

שלא נמנו על עדת רבינו הקדוש, והיו סוחרים גדולים, 'נתקעו' באומן יום לפני ראש השנה ולא הצליחו לחזור לביתם. הם באו להתפלל בקיבוץ בקלויז הגדול באומן, ובתפילת שחרית כששמו לב שלאנ"ש אין 'עטרה' בטליתם מחמת הצניעות והפשיטות שהייתה להם, התביישו מאוד ודאגו לכסות את ה'עטרה' שלהם. רק מלראות את אנ"ש ועבודתם הפשוטה זה כבר לחלל והשפיע על כל אדם שרק ראה אותם, וקל וחומר אם שמע”...

(מגזין "ניצוץ" אדר תשע"ה)

להרגיש כאילו הוא שם. רבי יצחק מנדל רוטנברג

ב שנת תרפ"ו לחמה היהדות החרדית בחיוף נפש בפולמוס בנושא הרבנות הראשית. רבי יצחק מנדל רוטנברג, מחשובי חסידי ברסלב ועובד ה' נלהב, הקהיל קהילות ודרש בקול ה' הכח נגד הרעיון הציני וגרורותיו למיניהם. עקב איומים על חייו נאלץ להסתתר כחצי שנה אצל רבה של ירושלים הגרי"ח זוננפלד זצ"ל,

ולאחר מכן נמלט בברכתו לאמריקה, שם פגש את רבי ישראל אבא רוזנפלד [אביו של הרה"ח רבי צבי אריה רוזנפלד] ואת רבי אלחנן פארבער ועמם ייסד את בית הכנסת ברסלב באיסט סייד.

הרה"ח רבי נתן מיימון, חתנו של רצ"א רוזנפלד, מספר בגעגועים על רבי יצחק מנדל רוטנברג (שנפטר בה' אייר תשנ"א): “כשרבי יצחק מנדל היה מדבר על 'ברסלב' כולו היה אש להבה, וכשרק הזכיר את 'אומן' או את רבינו הקדוש זה היה בכל הכח, 'כל עצמותי תאמרנה' ממש.

“הדבר הכי חשוב בשבילו היה אומן בראש השנה וחשיבות התכנסות אנ"ש באומן בראש השנה. בערוב ימיו, גם כשהיה חלוש מאוד, כשהיה רבי יצחק מספר

פתגם השבוע

חינוך הוא תהליך ארוך וצריך לצפות מראש לאן הוא מוביל

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

מההפגנות הגדולות לציון הקדוש

ומתרחקת מדרך התורה, וככל שעובר הזמן הוא מיישר קו עד שכמעט שוכח מאין בא ומדוע בכלל עליו להתגורר בארץ הקודש.

"בית הספר עצמו היה שמאלני, החברה בו הייתה בסגנון של ארגוני השמאל הקיצוני, כל מה שנגד היהדות או בעד הערבים היינו חלק מזה", הוא משחזר בכאב. "אני זוכר את עצמי באותם ימים יוצא להפגנות, מדביק מודעות ומנהל מאבק בכל מה שקשור לדת ולארץ הקודש".

מנגינת הצדיק מרפא את הנפש. הרב אלדד נחמן בראון בקליניקה

כאשר באותם ימים פורצת מלחמת לבנון השנייה, עבור אלדד וחבריו היה זה מעשה שצריך לגנות בחומרה. "אני זוכר היטב את ימי המלחמה בדעתנו המסולפת. הרגשנו שלמרות שטילים נחתו על כל יישובי הצפון אנחנו חייבים לסייע דווקא לצד של לבנון במלחמה הזו. אני זוכר את עצמי מכנין שוב ושוב יחד עם חבריי בקריאה לעצור את המלחמה, עד היום יש לי את התמונות מאז שהייתי בן 16 כשאני משתתף בהפגנות".

ריפוי בכח הצדיק

לבסוף, בדרך ארוכה ומיוחדת, כאשר רבינו הקדוש הביא אותנו עד אליו, הוא מצא את עצמו אומר את תיקון הכללי באומן ומאז חייו השתנו. כיום הינו עומד בראש הקליניקה המיוחדת אליה באים יהודים מכל רחבי הארץ. "את כל דרכי הטיפול שאנו מטפלים באנשים בסייעתא דשמיא, לקחתי מספרי רבנו הקדוש".

"מי שקצת מבין בנפש האדם יכול לראות בליקוטי מוהר"ן איך אפשר באמת לעבוד עם אנשים שבורים, איך להגיע אליהם דרך העניין של נקודת החבר, התבודדות, לתת לאנשים עצה טובה, וזה בעצם מה שאני עושה עם אנשים".

את הכתבה המלאה וכתבות מרתקות נוספות ניתן למצוא במגזין ניצוצות של חודש זה. להצטרפות למשפחת מנחם ניצוצות חייגו: 02-623-1218

ת מובילי המחאות הבוערות בימים אלה ברחבי ישראל הוא מכיר היטב, לשעבר הוא היה חלק מהם. הוא היה עומד בצמתים, מניף דגלים, מלהיב את ההמונים בעד כל מה שיכול להועיל לשכנים הערבים אותם חיבב כל כך, ולהזיק חלילה לאחיו החרדים, אותם...

מאז חלפו קרוב לשלושים שנה. כיום הוא עדין עוסק במהפכות, אבל שונות בתכלית. "המטרה שלי להפוך לכמה שיותר אנשים את חייהם. אני משתדל לעשות את זה עם הכישרונות שהקדוש ברוך הוא נתן לי, ועם עצותיו של רבינו הקדוש".

תגלית לפני הנסיקה

הרב אלדד נחמן בראון עומד כיום בראש קליניקה מיוחדת לריפוי הנפש על ידי ניגון וצילום, ובשיחה מיוחדת לניצוצות הוא מתאר כיצד הגיע מ'שלום עכשיו' לדרך רבינו הקדוש. "אבא שלי היה עובד בכיר בתקשורת הישראלית, ואמא שלי הייתה חזקה בתחום מוזיקת האופרה. ההורים שלי החשיבו מאוד את

נושאי האומנות והמוזיקה ולכן היה טבעי שהם ירצו שגם אני ימשיך לשם".

הוא נכנס לתחום המוזיקה כשהוא נוחל הצלחה גדולה, אלא שרגע לפני שהוא מוטס לרחבי העולם להופעות מתגלה כי מי שעומד מאחורי המקהלה שלו זוהי כת מסיניורית. "שרתי לידיד שלנו את השירים והוא הבין את המילים, שהיו בגרמנית. לאחר שלש קטעים של שירה הוא נעמד וצרח מתוך חלחלה: "מי לימד אותך את השירים האלו?! אתה שר שירים של כנסיות גרמניות!" הוא אמר להורים שלי: "אם הייתם מבינים שורה אחת ממה שיוצא לבן שלכם מהפה הייתם זורקים אותו מהבית".

בהמשך עוד עבר הרב אלדד תהפוכות רבות. בגיל 16 הוא מוצא את עצמו נרשם ללימודים במכללה שמאלנית וידועה במרכז הארץ. "מהר מאד התקבלתי לשם, ולא חלף הרבה זמן וכבר נתנו לי להיות סולן במופעים גדולים, עם זאת כמובן היה עלי ליישר קו עם תפיסת העולם של המוסד הזה".

מחאות בזמן מלחמה

כמי שרצה להצליח ולהתקדם בתחום המוזיקה, תפיסת עולמו של אלדד הולכת ומתיישרת עם דעותיהם המסולפות של חבריו, כך שלמרות שהוריו גדלו אותו על משיכה ואהדה ליהדות ולמסורת כעת דרכו הולכת

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק לך ולילדים שלך, חוזק נפשי והעצמה...